

ДЕЛИ-ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация
Излиза всѣка седмица
Редакторъ: М. Ивановъ

АБОНАМЕНТЪ:
За година: 50 лева;
За 6 месеца 30 лева.
Обявления:
Търгов. 1-50 лв. кв. см.
Пристав. 0-80 лв. на дума.

Печатница
„Хр. Ботйовъ“
—Нови-Пазаръ—
Печата всички видове формуляри за общини, училища и читалища
Приготвя избирателни списъци,
Печата: бланки, плика, операционни бележки и пр. търговски книжа за банки, кооперации, държавни учреждения и търговци.
Работа чиста и бърза.

Броя 1 левъ

СЪБИТИЯТА ВЪ РУМЪЖНИЯ

Въ нашата северна сѣседка презъ текущата седмица станаха събития отъ важенъ характеръ: единъ изгоненъ принцъ, Каролъ, се завърна съ аеропланъ и зае трона.

Подобни явления сѣ отбелязани въ историята на европейските държави, но въ далечно минало. Тѣ ставаха нѣкога когато отдѣлните държави имаха по две или нѣколко царски династии. Това ставаше въ ония врѣмена, когато въ устройството на държавитѣ имаше много слаба или почти никаква централизация въ управлението. Тогава имаше и друга култура всрѣдъ отдѣлните народи и превратитѣ при заемане на троновѣтѣ се изживяваха безболезнено отъ широкитѣ маси. Обикновено при такива случаи пострадаше противната страна,—за изгубения царски престолъ въ изгнание вѣнъ отъ предѣлитѣ на родната си земя. Миналата година такава история се случи и съ Аманулла, но не вече въ Европа. За голѣмитѣ европейски държави при днешното положение подобни събития сѣ изключени вече отъ стотици години.

Но ето че въ нашата северна сѣседка се случи нѣщо подобно. Единъ регенство биде разтурено по „подаване оставка“ и на престола седна изгонения отъ предѣлитѣ на Романия нѣкога принцъ Каролъ.

Тукъ нѣмаше за противникъ отделна царска династия а така наречената династия на Братияновцитѣ, хората които държатъ въ рѣцетѣ си несмѣтнѣ богатства. Съ образуваната около себе си либерална партия Братияновци отъ много години насамъ особено напоследѣкъ имаха страшна борба срѣщу завръщането на принцъ Каролъ.

Регенството всѣкога е било като единъ изключителенъ периодъ на управление и неговото съществуване е било винаги кратковрѣменно. Така стана и въ Романия. Регенството като слабо управление, даде поведатъ борба не само лично срѣщу завръщането на Карола но и противъ прѣвѣтелството на Маниу, което както впоследствие се потвърди е било напълно посветено въ завръщането на принца.

И всичко стана отъ добре по добре! Безъ капка крѣвъ регенството си отиде, за да стори мѣсто на принцъ Карола. Но все пакъ сѣ сигурност може да се каже, че въ Романия ще станатъ събития отъ решителенъ характеръ. Ония които приеха сѣ отворени обятия Карола, вѣроятно иматъ съгласието на нѣкои европейски сили. Принцъ Каролъ сигурно не е чуждъ на нѣкѣти политически комбинации отъ международенъ характеръ и сигурно е че срѣщу цената на прѣстола е поелъ нѣкакви ангажименти предъ други държави. Още по вече, че не трябва да се забравя, какво че Романия е вклучила въ своята територия чужди земи като Бесарабия, Добруджа и Трансилвания, и че тя е сѣседка на единъ многомилионенъ народъ съ когото има стари смѣтки.

Близкото бждаше вѣроятное ще оправдае тия предположения, защото отдавна минаха ония врѣмена когато чрезъ насилие можеха да се прето пять цѣли държави въ други нации.

—0—

Вълшебниятъ докторъ на металитѣ.

Неотдавна е починалъ въ своята малка кжщичка въ Палатина, въ Римъ, известния на всички археолози „вълшебенъ докторъ на металитѣ“ Франческо Роки. Следъ дълги и трудни опити той билъ установилъ разни, най-много електрохимични, начини, съ помощта на които можалъ да възвърне въ първоначалния имъ блѣсъкъ и хубостъ всѣкакви статуи и други предмети отъ бронзъ и отъ жельзо, отъ злато и отъ сребро, които сѣ бивали откривани отъ археолозитѣ следъ едно престояване подъ земята отъ нѣколко стотинъ, дори нѣколко хиляди години. Поради силото оксидиране изровенитѣ статуи сѣ изгубвали до голѣма степенъ външния си видъ и формата си, но Франческо Роки умѣлъ да ги възстанови въ първо началния имъ видъ по електрохимически начинъ като предизвиквалъ реакция на оксидирането. Въ неговата лаборатория било опасно да се влезе безъ маска срещу задушливи газове и самъ той най-сет-

не се покривъ цѣлъ съ нѣкакъвъ зеленикавъ пластъ отъ метални оксиди. Франческо Роки умрѣлъ едвамъ на 40 години въ мизерия, но безъ да издаде тайната си

Улица за деца.

Въ всеки градъ има по нѣколко особено тихи и отдалечени отъ обикновенното градско движение улици, въ които се събиратъ деца отъ цѣлия кварталъ, за да играятъ. Такива улици гъмжатъ винаги отъ деца и ако нѣкога премине презъ тѣхъ въ бързъ ходъ автомобилъ или нѣкое друго превозно средство, случватъ се често нещастия. За да се избегне тази печална възможностъ и за да се даде възможностъ на децата, които живѣятъ далечъ отъ детски паркове, да иматъ все пакъ спокойно мѣсто за игра, кметътъ на Манчестеръ, Англия, е забранилъ на всички видове превозни средства да минаватъ по такива тихи улици, които обикновено служатъ за игра на дѣца, освенъ ако иматъ да разтоварятъ нѣщо въ тази улица

Тѣзи улици за деца що бждатъ означени съ специални, видими отдалечъ знаци.

Бѣсъ по кучетата

Жалослѣдѣкъ въ града ни се появила нѣколко бѣсни кучета. Знайно е че последствиетата отъ ухапване сѣ много лоши и най-малко налага се лѣкуването което влече голѣми разходи. При тая голѣма криза при която едвамъ може да се издържи достатъчно е единъ подобенъ непредвиденъ случай, за да разтрои и спокойствието и работата на когото и да е.

Извѣстно е че кучета за разени отъ бѣсъ, страдатъ продължително и могатъ да нанесатъ хиляди пакости. Мърки срѣщу това се взематъ обаче тѣ още не сѣ ефикасни. Стана така нареченото регистриране на кучетата. Мнози на помислиха, че веднажъ регистрирано съ окачена марка на шията, всѣко куче може свободно да скита изъ града. И ние сме свѣдѣтели какъ цѣли групи отъ кучета висятъ предъ касапскитѣ дюкяни и

Невероятно, но фактъ!

Съобщавамъ на всички бакали и кооперации отъ града и околията, че имамъ фабричния складъ на всички вадове вжжа вжжени юлари, върви и канани, които продавамъ по фабрични и до невероятностъ конкурентни цѣни.

Посетете магазина ми и се уверете!

Съ почитание:

Гавр. Юрдановъ

Побързайте за да не закъснѣете!

Мѣрача Никола Михайловъ

Очитъ на мерача свѣтнаха, той приближи до орждието като приятель и го погали по тело

Все пакъ е запазено. Малко е жаждало тукъ-тамъ, но азъ ще го почистя. Не го оставихъ така демобилизацията следъ минали войни, но младитѣ и по-добри не сѣ сѣ гледали така какъ слѣдвало... Азъ ще си го едия. Много точно бие! Стария коидиръ бѣше възхитенъ отъ него. азъправя Никола Михайловъ на услужницитѣ, изважда отъ раница чиста бяла риза, кжса я надала го разхлади и отвори отъ тежцали, чисти жельзото и му шепнапѣвъ, като първескиня, която

гали младенеца си.

Мобилизационнитѣ дни изтекоха като секунда, тѣй бързо отминаха и динитѣ на съсредоточение и подхождане къмъ фронта.

Започнаха се голѣмитѣ, жестоки и усилни добруджански боеве. Орждието реве денонощно, изстрел ва стотици снаряди, нажежава се свѣтаа. Въ редкитѣ прекъсвания на стрелбата мѣрача скача отъ седалището си, грабва специално за това приготвеното отъ него ромѣнско платнище, намокря го съ вода и го метнеметне върху горѣщото жельзо за да не изгорѣ. Много често азъ си надала го разхлади и отвори отъ тежцали, чисти жельзото и му шепнапѣвъ, като първескиня, която

дието, тогава мерача го прѣска съ последнитѣ капки на матарата си. Въ пространия добруджански ширъ при продължителнитѣ и яростни боеве; при жегата която зачервява си вото жельзо, случва се въ продължение на четиридесетъ и осемъ часа, войника да получи само четвъртъ литръ вода, но мѣрача остава гърлото, езика, устнитѣ, сърдцето си, който сѣ отъ крѣвъ и месо, да горятъ отъ жажда на жельзото ще изтърси последнитѣ капки на празната матара: то не може да търпи, а трябва да се разхлади.

Често пжти матарата е пресъхнала и не пуца нито капка, защото неутолимото жельзо я е пресушило до дъното. Тогава изгладняла до премала и смъртъ майка изстиска сухитѣ си гърди за да пустнатъ поне крѣвъ, ако не млѣко, за да подкърматъ посинелата пеленакъ; така и мѣрача стиска матарата до премазване и шепне утешителни думи на на страшното си чедо.

—Не бой се, дръжъ се още малко, още малко само и следъ това ще си починешъ, ще починемъ два-

мата. Само още малко! Искашъ водича?!. Потърпи! Сега има коман да по петь бързо! Да изпратимъ и тѣхъ тамъ напредъ! Потърпи! Да помогнемъ на пѣшадията; тѣ сѣщо умиратъ тамъ отъ жажда и отъ куршуми. Потърпи! После ще почиваме. Ще ти метна платнището и ще изляя цѣла рѣка отгоре ти за да се разхладишъ, а сега дай още по петь бързо!—говори мѣрача на свѣтналото жельзо, като на разумно същество, но по нѣкога то не разбира отъ дума; пружинитѣ изгубили пѣргавината си отъ жегата и работата; глицирина е почналъ да се изпарява, намѣрилъ или си е напавъчлъ отдушникъ, вече той търчи навѣнъ къмъ свободата; тѣлото е нажежено до червено и кожуситѣ почватъ да се раздѣлятъ; орждието не може да се мръдне, камо ли да изригва огненъ дѣждъ; а командитѣ на батареиния командиръ следватъ все по-често и по-нервно. Мѣрника бързо подскача все по-надолу и по-надолу, Ураганитѣ се обръщатъ отъ по петь, въ по десетъ бързо-значи атаката на противника вър

ви къмъ успѣхъ; той скоро ще се появи предъ самитѣ орждия.

—И азъ изгарямъ отъ жажда! Ето на устнитѣ ми сѣ напукани чѣкъ до жобитѣ, но отъ суша нито капка крѣвъ не можа да изтече отъ тѣхъ. Азъ търпя потърпи и ти! Вижъ нема нито капка въ матарата! Дай последнитѣ „де-сетъ бързо“—може би тѣ ще решатъ успѣха, иначе ще по паднемъ въ плѣнъ и двамата...

На 1 октомври руситѣ започнаха свойтѣ прочути, непрекъснати седемдневни денонощни атаки, за да откопчатъ нашитѣ войски отъ подъ ножието на Кубадинъ—Топрахисерското плато, кждето се бѣха здраво зацепили и чакаха чюдентъ моментъ за да се нахвърлятъ и овладѣятъ главната Кубаджнска укрепена линия.

Орждието и мѣрача Никола Михайловъ, заедно съ батареята бѣше предадено въ помощъ на единъ турски пѣхотенъ полкъ, който заема единъ врзачъ като клинъ въ рускитѣ линии участѣкъ. Три денонощия, турци и българи отбиваха непрекъснато бѣснитѣ атаки на руситѣ

чакат да им подхвърлят нѣкое кокалче. И никой не знае дали тия регистрирани скитници не сж ухапани отъ дѣсни кучета.

Жага се едно системно изстребление на всички кучета, които скитатъ по улицитѣ. Жато казвамъ системно, вървѣме, че ще бждемъ правилно разбрали: унищожаването на кучетата да става не периодически както до сега, а постоянно. Жѣгава зло то ще бжде съвсемъ намалено.

Отъ своя страна, гражданството би направило неограничена услуга, като си нап-

раби малкия трудъ да съобщава на ветеринарнитѣ власти за всички случаи на ухапвания отъ дѣсни кучета, било то кучета, животни, добитѣкъ птици и пр.

Жѣга да си спомнимъ за нѣколко човѣшки жертви на наши съграждани, за да бждемъ по внимателни при подобни случаи.

Защото хиляди нѣмти по добре е да отстранимъ нечастиемъ преди да е дошло, отколкото въ послѣдствие да се подлагаме на лѣкуване което и въ най добритѣ случаи влече ризка.

Желѣзната птица

Уйтимъ синъ на Сапургай най добриятъ стрелецъ въ степитѣ, уби една още невиджана желѣзна птица. Това стана по следния начинъ:

Уйтимъ киргизинътъ ездеше на своя кабардински конъ Кавахатъ презъ степята. Задъ него тичаше неговото куче Махо. Уйтимъ погледна нагоре къмъ свѣтлосиньото небе: тамъ летѣха жерави. съ крѣсъкъ се носеха тѣ въ остъръ гъгълъ, летѣха къмъ далечни страни. Сетне Уйтимъ видѣ още една птица на небето, която съ крѣсъкъ въртѣше въ крѣгъ човката си. Все по ниско слизаше птицата, това беше една огромна птица, по-голяма отъ най-големия орелъ, колкото една киргизка палатка. Въ своитѣ крѣгли нокти тя държеше два ма хора.

Уйтимъ вдигна лушката си и даде единъ истрелъ. Тогава птицата изкрещѣ високо, на земята запала пламтяща крѣвъ и птицата се сгромоляса долу на земята. Перата и горѣха, а човката и се въртѣше въ крѣгъ и наоколо стана толкова горещо, че човѣкъ не можеше да се приближи до нея. Ненадейно птицата нахнаде единъ пронизителенъ крѣсъкъ отъ сърдието и се въздигна стълбъ димъ и перата и се раз-

хвърчаха на всички страни. Така умрѣ непознатата птица.

Уйтимъ пристѣпи къмъ нея и се чудѣше: вътрешноститѣ на птицата бѣха отъ желѣзо, сърдието и имаше осемъ краища, а въ крѣглитѣ и нокти лежахъ двама мъртви хора. Уйтимъ сѣ чудѣше. Чудѣха се следъ това и другитѣ киргизи които бѣха ездили нѣколко мили, за да дойдатъ да видятъ мъртвата птица.

По-късно дойдоха въ степитѣ казацитѣ на атамана Дутовъ. видѣха желѣзната птица и попитаха:

—Отде е прилетѣла тази птица и коя я е убилъ?

Тогава киргизитѣ казаха: —Слава на аллаха, тази птица бѣ убита отъ ловеца Уйтимъ, синъ на Сапургай.

Казацитѣ прегледаха подробно птицата намѣриха единъ чифтъ пагони и казаха:

—Това е единъ отъ нашитѣ аевроплани и вашия Уйтимъ ще бжде застрелянъ.

И предъ очитѣ на бащата Сапургай, предъ очитѣ на майката Касанинъ тѣ убиха сина Уйтимъ. оплякосаха всички шатри и ги изгориха. Тогава и цѣлата степ бѣ обзета отъ пожара, огньтъ си проби бързо пѣтъ чакъ до рѣката Тахиръ,

оранжевоцвѣтната степъ горѣше, издигаха се пламъци колкото човѣшки ръстъ и димътъ се издигаше като черенъ облакъ чакъ до небесата.

Прев. отъ Руски П. Костадиновъ

Хроника.

Ловното д-во „Соколъ“ устрои на 9 т. м. градинско увеселение съ надстрелване за занамоуеца и двама асистенти.

Първата премия, — знамено сецъ, — бѣ спечелена отъ Юсеинъ Ибраимовъ, а втора и трета отъ Ж. Кулчевъ и Ст. Певъ.

*

Появила се е между свинитѣ епидемия, — така наречена та огнища. Вследствие на това даде се нареждане да не се изнасятъ на пазаря свини за продажъ. Всички стопани да затворятъ свинитѣ у тѣхъ си. Тая предпазна мѣрка е въ сила до септември т. г.

*

Общината обяви на населението че по силата на чл. чл. 107, 112, и 119 отъ закона за П. З. П. О. Всички засадени и ново засадени маточници, лозя съ пресадени американски прѣчки, овощни градини и разсадници, черничевы градини и разсадници се освобождаватъ отъ всекакви Държавни, Окръжни и общински данѣци въ течение на пета респективно осма година отъ засаждането имъ.

Ето защо всички стопани на такива засаждания да подаватъ заявления до Данѣчния Началникъ въ което да вписватъ засаждането (лозе, овощни градини, разсадникъ и пр.) мѣстността въ което се намиратъ и пространството.

Заявленията които се подаватъ до общината за записване засажданията въ специалнитѣ книги, нѣматъ значение за намаление данѣка а има значение само за обещание при евентуални загуби.

Намаление се получава само ако постѣпи заявление въ Дан. управление.

*

Между кучетата се появи бѣсъ. Общината чрезъ глашатай предупреди гражданитѣ да държатъ вързани кучетата си. Всички скитащи кучета каквито и да сж тѣ, ловни и овчарски, маркирани или не, — ще бждатъ веднага убивани.

*

Гражданитѣ изпълниха добре своитѣ задължения, като постоиха стотици метри троари предъ дюкянитѣ си. Оба че отъ всичката тая работа се образуваха купища прѣстъ и камъни по улицитѣ остава общината да почисти улицитѣ за да се даде по-приветливъ видъ на града.

Господинъ П. Юрдановъ оставя безплатно всичкитѣ камъни които сж извадени отъ досегашнитѣ калдържани около дюкянитѣ му при условия что общината веднага да ги използва за настилка връзката на улица Стоиловъ съ пл. Пазаръ. Редъ е на общината да използва случая веднага.

Четете в. Курниеръ

ПЕНЧО Ц. ЧОЛАНОВЪ

КОЛОНИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ И ТЮТЮНЪ НА ЕДРО

НОВИ - ПАЗАРЪ

Съобщавамъ на почитаемата си клиентела и на всички Кооперации и Бакали, че продавамъ

—Захаръ на едро—

Постояненъ депозитъ — конкурентни цѣни.

В н и м а н и е

Желаете ли да спестите пари въ голѣмата криза тогава купувай ефтини колониални стоки отъ Магазинъ САВАТА.

Пресна Мая за сирене.

Оцетъ есенция

Съ почитъ: САВА БОНЧЕВЪ.

Изп. дело № 158 1930

Обявление № 1894

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание на изпълнителния листъ № 111 издаденъ отъ Шуменски Окр. съдъ на 7 февруарий 1930 год. въ за на Митю Кулевъ сие Ж. М. Кулевъ, отъ гаричанъ проявилъ Никола Попъ Димитровъ отъ гр. на за 30000 лева на 20 Юний 1930 година ще дамъ въ гр. Нови-Пазаръ на публиченъ търгъ следния длъжниковъ движимъ имотъ. Една ярмомелка ка „Вико“, цѣна произволна.

Желаете ли да участвуватъ въ тая продана, трябва да се явятъ въ казания день частъ 14 да наддаватъ. Гр. Нови-Пазаръ 7 Юнии 1930 год.

Съдия-изпълнителъ: П. В. Тивчевъ

Съдия-изпълнителъ при Шуменски Окръженъ Съдъ

Изп. дѣло № 1010 1930

Обявление № 1672

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание на изпълнителния листъ № 442 издаденъ отъ Шуменски Окр. съдъ на 22 Ноември 1929 год. въ полза Банка за Народенъ Кредитъ отъ гр. София противъ Илия Найденовъ и др. отъ Плисковъ за 120000 лв. 21 Юний 1930 година ще продамъ въ с. Плисково публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ. Една вършачка (батоза) почти нова система „Шпаль“ № 32387—112 съ трасина оценена за 120000 сто и двадесетъ хиляди лева.

Желаете ли да участвуватъ въ тая продана, трябва да се явятъ въ казания день 14 часа да наддаватъ. Гр. Нови-Пазаръ 12 Май 1930 год.

Съдия-изпълнителъ: П. В. Тивчевъ

3000 Чисти 3000

Празни тенекии отъ бензинъ продава на много износна цена.

Ал. Донева & Синъ

Дружество „Гусла“

То съществува отдавна и темпа съ който се развиваше ни даваше надежда че то ще стои винаги на оная висота, на която така бързо се издигна още въ началото.

Кой не си спомня първитѣ негови концерти? Кой не си спомня за хубавия свѣтски хоръ? Колко хубави, колко приятни народни пѣсни се изнесоха въ миналото? А сега?

Сега хоръ нѣма. Има само църковенъ. Концерти д-во „Гусла“ не устройва. На общото събрание се взелъ рѣшение концерти да се не даватъ. Разбира се, за всичко това трѣбва да си има причини.

КИНО ДОРЕТА—НОВИ-ПАЗАРЪ

Най-грандиозната война епопея. Великото изпитание

Почивка нѣма ни дене ни ноще; бойцитѣ едва намиратъ по някоя свободна минута за да хвърлятъ по нѣколко трохи сухаръ въ празнитѣ стомаси, та да подкрепятъ силитѣ си. За сѣнь не можеше и да се мисли даже; постоянната стрѣлаба и огнени нападения не оставятъ никого да склопи очи; но умората и изтощението изчерпватъ най-последнитѣ сили на бойцитѣ човѣци, които работятъ като машини, но все пакъ сж хора отъ майки родени, съществува отъ крѣвъ и месо. Пушки и картечници се повреждаха отъ усилената стрѣлаба, но веднага се замѣняваха съ нови, а хората смѣна и подмѣна нѣма.

На 4 октомври, преди сипване за зората, целия фронтъ, като по чудо, замѣна. Като че ли двѣтъ противни страни бѣха взаимно разбрали умората си, та се бѣха уговорили да си дадатъ малка почивка. Сънятъ е най-тягостенъ натрапникъ

тъкмо преди изгревъ слънце. Тогава той съ всичката си ловкостъ и хитростъ се стреми презъ всичкитѣ пори на кожата да въцърква въ тѣлото своя разхлабителенъ успокояващъ балсамъ; и успѣе ли той да издебне човѣка и му бодне първата отъ своитѣ опасни игли този човѣкъ е вече сигуренъ неговъ пленникъ. Поддали се на настѣпилото затишие, само въ половина часъ врѣме, всички турци бѣха замотани въ тънката мрежа на Морфея. Нито единъ часови не бѣше останалъ буденъ на поста си. Руситѣ използватъ нарочно създаденото отъ тѣхъ затишие; подъ булото на тѣмнота; не смущавани отъ заспалитѣ турски постове, тѣ се промъкнаха и струпаха незабелязано въ голѣмата маса до самитѣ телени мрежи на турскитѣ окопи.

Съ пукване на зората, цялата спотаена маса, по даденъ знакъ, като по удара на вълшебна прѣчка се

издигна надъ главитѣ на заспалитѣ бойци и ревна своето ужасяюще ура, Пушка не пукна нито отъ едната, нито отъ другата страна. Стреснатитѣ насъне турци едва успѣха да намѣрятъ посока за бѣгство. Много отъ тѣхъ въ залисията си, бѣха понечили да бѣгатъ къмъ руситѣ, но теленитѣ мрежи като разкъсваха дрехитѣ имъ и раздираха месата имъ, посочваха имъ, че не е тази спасителна посока. Ножовѣтъ дръннаха но не се кръстосаха. Недовършенитѣ окопи и телени мрежи бързо минаха въ ржцетъ на руситѣ а останалитѣ имъ живи защитници захвърлиха пушки бомби, раници и шинели и въ панически страхъ хукнаха назадъ. Опита да се спратъ бѣлицитѣ на линията на батареитѣ остана безрезультатенъ.

Руситѣ увлечени въ убиването съ ножъ на онези нещастници, които не бѣха успели да се измъкнатъ изъ окопите, закъснѣха съ преслед-

ването на бѣгацитѣ и по този начинъ създадохъ единъ значителенъ интервалъ между себе си и тѣхъ интервалъ, който бѣше неосценима важностъ за батареитѣ и съ сѣдбоносно значение за фронта.

Батареитѣ командири които ношуваха въ наблюдателнитѣ си пунктове, устроени почти въ пѣхотнитѣ окопи, едва се спасиха отъ сигурна смъртъ или пленъ. Докато руситѣ довършатъ грозната си работа по избиване на нещастнитѣ турци въ окопитѣ, батареитѣ успѣха да се приготвятъ за последна само отбрана. Да се отстѣпимъ? Нѣма нито заповѣдъ, нито врѣме и възможностъ за това. Да се дотикватъ оржидята на гребена?—Но той е заветъ вече отъ противника. Изненадата е пълна, съвършенна!

Едва що бѣше пристигналъ батареитѣ командири при оржидята и голѣмата руска маса се показа на гребена на двестѣ крачки до бата-

реята. Врѣме за командване пѣкъ и командата е излишна. Добри моменти, защото мероприслугата сами знаятъ какво да се прави.

Никола Михайловъ съ оржиде даде сигналъ за дѣло. Първия топовенъ гърмежъ си тѣмнината и разбуди фронтъ. Следъ първия гърмежъ ола ледваха още два три отделни междинитѣ се запълниха отъ зватъ междитѣ на другитѣ оржиде н съседнитѣ батареи, и артилерийта стрѣлаба се превърна въ непрекъснатъ тънтенъ. Съ нѣмъ точни, бързи картѣчни урагани чина Никола Михайловъ застави тѣ да се повърнатъ задъ грена следъ като го наслѣха съ тру Батарея на позиция е неогранич по фронта. Руситѣ познаха тѣмнина тина и побѣрзаха да поправятъ батареята на първия си ударъ, но